

Звончићи

Број 12 година 2014/2015

Школски часопис ОШ "Вера Мишчевић" Белегиш

ДЕЧИЈЕ ПРАВО

Дајем себи за право
Да се с маштом дружим.
На крилима свог детињства
По свемиру ја да кружим.

Дајем право ја сад себи,
Да сам вольен, да ме мазе,
Када стомак, глава боли,
Да ме лъубе, да ме пазе.

Када сам тужан, када сам срећан,
Да то могу рећи гласно.
Ја сам само, само дете,
Вальда вам је сада јасно.

И, знам, када одрасли виде ово,
Опет ће да их заболи глава.
Поручујем само једно:
“Прочитајте Буквар дечијих права!”

И ви сте некад били деца,
Слушали старије како прете.
Зато вас сада лъубазно молим,
Пустите ме да будем дете.

Пријатељства руку пружићу,
И свако ко буде хтео,
може са мном да пође
Да буде мог детињства део.

ВЕСТИ ИЗ НАШЕ ШКОЛЕ

НАШИ ГЛУМЦИ ПРОФЕСИОНАЛЦИ

У суботу , 13. децембра, у Дому културе у Сурдуку, одржана је премијера позоришне представе „ПЕПО КРСТО“, у извођењу истоимене драмске секције. Представа је изазвала велико интересовање публике. Пола сата пре почетка, позоришна сала је била испуњена до последњег места, тако да је поприличан број посетилаца одгледао представу на ногама,али ни то им није сметало да бурним аплаузом накрају поздраве учеснике. Премијеру је забележила и ТЕЛЕВИЗИЈА СТАРЕ ПАЗОВЕ.

Гледаоци су са великим пажњом пратили представу и на тренутке, иззвани емоцијама, прекидали тишину бурним аплаузима.

ВЕСТИ ИЗ НАШЕ ШКОЛЕ

Имали су прилику, по који зна који пут, да уживају у глумачком умећу чланова драмске секције и да кроз представу прате судбину дечака, ПЕПА КРСТЕ у далеком Перуу, чију судбину деле и нека деца из нашег окружења, улице или комшилука. Представу је гледало 230 посетилаца.

Смењивале су се сцене, које су наизменично код публике изазивале различите емоције, па је тако и реаговала, од туге и понеке сузе, до ерупције одушевљења, када се у једном тренутку мења сцена, те све присутне одводе у далеку прерију, међу циганску чергу, и уз песму и игру на сцену ступа 30 глумаца. Све је то било пропраћено громогласним аплаузом.

ВЕСТИ ИЗ НАШЕ ШКОЛЕ

Сценарио је написао и представу режирао, њихов учитељ Душан Радојчић, по мотивима приче Милована Данојлића. На крају представе су деца приредила изненађење. Написали су једну захвалницу којом су изразили захвалност свом учитељу за сав досадашњи рад са њима, коју је, са тешком муком и кроз сузе морао сам прочитати. Затим су му поклонили три књиге, њему омиљених писаца, Иве Андрића и Паула Коельја, те неколико заједничких фотографија.

-Ви сте мој живот. Данас сте ме учинили веома срећним. Сада знам да сам ударио чврсте темеље у стварању аматерског позоришног друштва у Сурдуку, по којем ће наше место бити препознато-рекао је на крају учитељ Душан.

Значи, публика у Сурдуку са сигурношћу може очекивати ускоро неку нову премијеру.

Учитељ
Душан Радојчић

ВЕСТИ ИЗ НАШЕ ШКОЛЕ

МЕБУОДЕЉЕНСКО ДРУЖЕЊЕ НА КРАЈУ ПРВОГ ПОЛУГОДИШТА

Хладног, децембарског повечерја окупили смо се у нашој школи да обележимо последњи дан у овом полуодишишту. Узбуђени због празника који нам пристижу, а мало и због оцена које ће се наћи у ђачкој књижици, нестрпљиво смо дочекали родитеље у лепо окићеном холу наше школе, спремни да им покажемо шта смо увежбали и научили. Било нам је лепо...Поносне и задовољне су наше учитељице, сећају се како је било пре непуне четири године, а како је данас када смо стасали у праве, одговорне ученике. Наши најмлађи другари, прваца, пажљиво су слушали и гледали шта ми старији умемо. Песмом „Не ругај се“ , а коју смо научили да певамо и показујемо знаковним језиком, потврдили смо да нам је другарство најјача страна и спона која повезује све узрасте.

26/12/2014

26/12/2014

26/12/2014

26/12/2014

Учионица
Слјатић Весна

ВЕСТИ ИЗ НАШЕ ШКОЛЕ

ДАН ПРОСВЕТНИХ РАДНИКА

У петак, 07. новембра, на Дан просветних радника, ученици петог разреда обележили су на свој начин. Подсетили смо децу због чега се слави овај дан, а и деца су имала активну улогу у настави. Наиме, тог дана заменили смо улоге. Дете је постало учитељ, а учитељ дете. У петом разреду деца су изражавала различите жеље у чему би могла да учествују, а на крају смо се изборили да имамо два нова наставника математике. Били су то Игор Пецић и Бојан Мирчетић, ученици петог један разреда.

ВЕСТИ ИЗ НАШЕ ШКОЛЕ

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

У свету је од 6. до 12. октобра обележена ДЕЧЈА НЕДЕЉА у којој је посебан акценат стављен на оснаживање породице и подстицање климе за остваривање права сваког детета да одраста у породичном окружењу.

А у Дечјој недељи весело. Веселије него иначе било је и у Основној школи „ВЕРА МИШЧЕВИЋ“ у Сурдуку, где су ученици разним активностима радосно обележили ову за њих важну недељу. Ученициних разреда су у другој недељи октобра имали свакодневне активности у трајању од једног школског часа, кроз које су показивали сва свој таленат, машту, склоности и умећа. Из дана у дан ређала су се спортска такмичења, ликовно стваралаштво, маштовитост у изради костима за маскенбал.

Последњег дана одржан је пригодан програм за пријем ђака првака у Дечији савез. У програму су уживала и деца из забавишта, заједно са својим родитељима.

Тако је иза нас остала недеља једног лепог дружења на које ће нас подсећати ове фотографије.

Училиште
Душан Радојевић

ВЕСТИ ИЗ НАШЕ ШКОЛЕ

ДАН ПРОСВЕТНИХ РАДНИКА

Гости на часу српског језика у комбинованом одељењу II и III разреда, учитеља Душана Радојчића, били су: писац Дугачки Станислав, родитељи и педагог школе. Гост, Станко Дугачки, представио је ученицима своја два издана романа, прочитавши им одломак из првог, којег су ученици потом илустровали подељени по групама „појачани“ родитељима и педагогом. Ученици II разреда су имали исти задатак, само што су илустровали једну од објављених прича („Ненад“) учитеља Душана. На часу физичког васпитања учитеља Душана је мењала ученица III разреда- Новаковић Јована.

Секције у нашеј школи

Радови ученика маковних секција млађих и старијих разреда

Секције у нашеј школи

Учили, дружили се и шрафлио

Изашавшица
Ивана Масаревић

Из ученичког јера

Нећемо вас заборавити

“Хајде деко, хајде Перо, сад ће ручак”, рече бака, “спремила сам оно што вас двојица највише волите.” Рече то бака, моја добра бака, и изађе из собе. А ја...седео сам склупчан поред дединих ногу и полуотворених уста, не трепћући зурио у њега. Чекао сам да ми прича. Волео Сам његове приче. Како је био већ веома стар, често би задремао и брзо настављао са причом када се тргне из кратког сна. “И, деко, како је оно било, причај”, молио сам. Дека ме само поглади по глави и поче: “Беше давно, кол’ко се сећам, четрнаесте. Почеке Велики светски рат. Тежак живот претвори се у још тежи. Живео сам ту, у кућерку покрај шора. Имао сам жену, два детета и једногпса. Жена ми је била мршава, додуше, сви смо били такви. Била је нижа од мене. Увек је носила прљаве и подеране хаљине и мараму плаве боје са цветићима и детелином, али увек чисте душе, ведрог духа и насмејаног лица. Деца су била вредна и послушна, увек спремна да помогну и прилично скромна. Син је, твој деда, углавном био самном учио и гледао од мене, док је ћерка, наравно била са мајком.”

Једног дана, изненада, све пође по злу...

Из ученичког јера

Пробудих се, обавих рутине, заложих ватру у фуруни. Када изађох напоље, стрефи ме неку тежак осећај у души и грудима. Видех пса, мог верног пса Бобику, како лежи мртав отворених уста. Сахранио сам га иза куће и отишао да цепам дрва... Тада, зачу се нека граја. Погледам на шор, а тамо неки људи пролазе разговарајући. Питао сам их где се упутише, а они рекоше: "Долази принг, зар не знаш?" Објаснили су ми о чему се ради, али ја остадох на имању не слутећи шта ће бити.

Мало касније чух пуцањ, онда још неколико. Био сам уплашен, и ја и моја јадна породица. Узех моју пушку и изађох у двориште... Изађох, а тамо има шта и да се види. Људи, војници Са оружјем иду преко брда, поносно и сигурно, али наравно и уплашено. Рекао сам мојима да ћу се брзо вратити. Тада сам кренуо са неверицом да видим шта се дешава.

Стигох их и запитах шта је ово и шта се збива, како то одједном. Један војних, мислим да се звао Ранко, све ми је објаснио. Он ми је после постао први и најбољи пријатељ.

Тада, као да ми се неки камен на срцу створојо, осетио сам бес, нервозу, страх и забринутост за породицу.

Рат је почeo.

Пуцање, грмљавина.

Крв и зној

Из ученичког јера

“Лежим иза бедема са једним пиштољем и пушком. Самном је Ранко, једини човек коме могу да верујем. Лежимо, пуцамо чекајући даља наређења. Ранко је рањен у ногу пре два дана... помогао Сам му тада. Пробили смо се мало даље. Сишли смо са брда и ушли у шуму. Тешко је, напето, иссрпљујуће, без капи воде и мрве хлеба, али гурамо даље... Још Један напад је одбијен. Поново смо добили... Једне Ноћи, једне хладне ноћи, био је ред на мене да стражарим. Био је пун месец и ведро небо, пуно звезда. Коначно Нешто лепо у тамном и дугом рату. Свуда око у даљини видео се неки пламен или пожар. Ми смо били поред неке речице. Била је плитка, чиста, брза. Врло леп звук је извирао из ње, а звездано небо се огледало у њој. Каткад је прошла каква рибица. На моменат скренем поглед иза себе видим аустријске коњанике и пешадију како пролазе. Сав уморан и поспан сакрих се поред Ранка. Срећом, нису ме спазили. Опасност је прошла таман када се моја смена завршила. Заменио ме је друг из чете. Ујутро, када се пробудисмо,”

У глави ми се врзмала нека песма, прича, нисам сигуран, ал` записах је у нотес који сам носио са собом. Убрзо су дошли неки људи и дали нам коње. То је било велико олакшање за нас. Јахали смо полако и опрезно.

Уз ученичким јера

Кад одједном, искочи Шваба из жбуна и поби тројицу мојих другова. Ранко и ја га убисмо пушкама. Све је било убичајено. Нападали смо, убијали, бранили се, гинули. Осећања која смо носили, мисли, збивање око нас...такве Трауме остају док не умреш, или не погинеш. Тако сам желео и надао се да ће се страшно време завршити...Углавном, Радили смо шта смо морали, да не дужим много, сада ће ручак.Рат Је много тежак појам. Надам се да се неће поновити. За неке је рат само освајање или губитак и лако гледају на то, док је за друге, као и за мене, рат, као што рекох, јако тешко и страшно време које се не жели, и тешко се заборавља.”

Устаје дека полако, милујући ме по коси и смешећи се : “Ајмо сад, бака ће се

Пепаф Јефтић 8-2

Из ученичког јефра

ТОПЛИНЕ

Седим крај прозора и гледам напоље,
лишће опада следи најгоре,
долазе мразеви и хладна зима,
зnam, биће хладно, ал“ дрвима.
Ложићу ватру, грејати се крај ње,
јер ватра је јача од сваке зиме,
не волим јој чути чак ни име,
око моје пећи, шириће се топлине.

Мулан Чинџара

Зразред

Сурдуку

ЈЕСЕН

Јесен стиже рана,
пада лишће с грана,
увела је трава,
медведу се спава.

Стиже и зима хладна,
лисица је гладна,
она вреба коке,
Покрај живинара.

Секулар Светлана

Зразред

Сурдуку

Из ученичког јефа

ШУМА СЕ БУДИ

Изгледа, шума се буди
и ставља зелени шал.
Птице се спремају
за први пролећни бал.
Буде се и патуљци,
и мали славуљци.
Главице стидљиво вире,
Поветарац им љуља шешире.
Гле, меда тихо брунда,
Зима је иза нас,
Очи још му жмиркају,
Поспан му је глас.

Анелина Шуша

Зразред

Сурдук

ЉУБАВ

Љубав је лепа као цвеће,
цвета и рађа се у пролеће.
Љубав је нешто најлеше што те снађе,
треба је чувати кад се искрено нађе.
Љубав је нешто што не треба крити,
јер сви ће једног дана заљубљени
бити!

Недељковић Драгана

Зразред

Сурдук

Из ученичког јефа

ЈОВАН МАЛИ

Јован мали несташлуке прави,
по цео дан размишља,
какав би џумбус да направи,
смири се на минут бар,
па да видимо како то изгледа
да ти будеш добар.

Ја сам Јован,мајстор прави,
све зnam да покварим ,
драги моји другари,
А сам Јован,мајстор мали!

*Јован Стисфаковић
3.разред
Сурдук*

ДЕЦА

Сва су деца златна
и украс су света,
због њих и постоји
ова наша чаробна планета

Они красе земљу,
због њих Сунце сија,
у животу само деци,
Такав живот прија .

Има један проблем
који децу боле,
било би им екстра,
да се нису саградиле,
те масовне школе.

А и то се мора,не буне се много,
није баш у школи,ни све тако строго!

*Јована Ђукић
2.разред
Сурдук*

У СВЕТУ ЧУДА

ХО ХО ХО

Хо, хо, хо, речи су чувеног старца у црвеном, који је симбол зимских радости и празника и једна од најпознатијих личности на свету. Нове године нема без Деда Мраза. Деда Мраз је измишљени лик који доноси деци поклоне на Бадње вече, Божић или на дан Светог Николе или за Нову годину.

Свети Никола је једна од инспирација за Деда Мраза. Најчувенији је по поклонима за сиротињу, а нарочито давањем златника сиромашним кћеркама побожног хришћанина да не би постале робиње, које је убацио кроз њихов прозор. Током века, прича се мењала, тако да је у једној верзији Никола убацио вређу са златницима кроз димњак, који су упали у чарапе које су се сушиле.

У машти све деце света, па и одраслих који су млади у срцу, Деда Мраз је доброћудни дедица, дуге седе браде, с наочарима на врху носа, повећег округлог stomaka, увек весео, обучен у црвене хаљине опшивене белим крзном. Са торбом пуном поклона он лети преко кровова кућа у саоницама које вуку ирваси. Најпознатији ирвас зове се Рудолф Црвени Носић који својим светлећим носем осветљава пут у мрклој ноћи. Лети од куће до куће по целој земаљској кугли и испуњава жеље из дечијих писама.

У СВЕТУ ЧУДА

Деда Мраз обично чека да сви заспу, а затим улази кроз оџак и деци спушта поклоне у чарапе, чизме или испод окићене јелке.

Дом Деда Мраза налази се у северномполарном кругу, у Лапонији, финској провинцији, где живи са својом женом, Баком Мраз. Целе године, заједно са патуљцима и вилењацима прави поклоне. Деца му сваке године пишу писма у којима описују како су била добра и шта би желела на поклон, па он тако прецизно зна ком детету шта да донесе. Али зашто он баш тако изгледа?

Лик Деда Мраза годинама је преправљан и преобликован. Данас је он велика крупна особа. Уметник који је дао изглед модерном Деда Мразу јесте амерички карикатуриста Томас Наст. Прича везана за Деда Мразову постојбину на Северном полу такође је допринос овог уметника.

Бездеган инфоџенер

САВЕТ ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ

Немој одавати личне информације о себи, својој породици или пријатељима, посебно оне које се односе на имена, адресе, бројеве фиксних или мобилних телефона. Друге информације као што су име и локација твоје школе или твоје активности у школи могу открити твој идентитет непознатим особама. Постоје људи који прате такве информације и на основу њих састављају план твојих активности у року од неколико недеља. Води рачуна о томе шта говориш и никада не откривај личне податке.

Интернет је заједница људи који су повезани путем рачунара и зато се према људима које не познајеш на интернету понашај као према странцима које срећеш на улици.

Води рачуна о томе какав надимак бираш приликом четовања или одабира имејл адресе. Немој бирати провокативне надимке јер ћеш тако више бити изложен могућности да примаш провокативне мејлове или да будеш зlostављан на интернету.

Никада немој пристати на сусрет са особом коју знаш искључиво преко интернета уколико за то немаш дозволу родитеља. Чак иако твоји родитељи одobre сусрет, никада не иди сам, већ искључиво са одраслом особом у коју имаш поверења.

Бездедан интарнеш

Користи здрав разум! Особа са којом четејаш или се дописујеш се може лажно представљати.

Немој попуњавати онлајн формуларе без договора са родитељима. Постоје сајтови који прикупљају личне податке како би их искористили за маркетинг или друге комерцијалне или чак противаконите намене. Увек провери изјаву о политици приватности! Она описује како ће сајт поступати са прикупљеним подацима о теби.

Никада не шаљи фотографије и видео прилоге о себи или други садржај особи коју си упознао онлајн без претходног договора са твојим родитељима.

Буди одговоран када користиш интернет било код куће, било на јавном месту или интернет кафеу - немој злоупотребљавати податке са интернета, користи рачунарску опрему одговорно, тако да не наудиш другима својим онлајн активностима.

У веќ се обрати својим родитељима/наставницима уколико се сусретнеш са непријатним садржајем на интернету, или уколико ти неко прети или те злоставља путем интернета!

Никада не одговарај на провокативне, непристојне, претеће поруке због којих се осећаш непријатно или уплашено! Обавести своје родитеље или наставнике о таквим порукама и када год је то могуће сачувај копију тих порука како би твоји родитељи или наставници били у могућности да их доставе надлежним институцијама.

Свештанска издања из Јарославља

Јован Симеонија Поповић

Рођен је лета господњег 1806, 1. јануара, од оца трговца, Цинцарина, и мајке Српкиње, из уметничке и изузетно образоване породице. Мајчино наслеђе и слабо здравље га још у раној младости одбијају од очеве жеље да га одмени у трговачком послу и опредељују за науку. Студије у Пешти му омогућавају високо образовање, али и први контакт са позориштем, које му постаје и остаје једна од највећих љубави и преокупација. Ту пише и објављује прве песме, а потом и трагедије. По повратку у родни Вршац, као свршени правник, постаје професор латинског језика а потом адвокат, и наставља живу књижевну активност. Прва комедија, *Лажа и паралажа* (1830), помогла му је да препозна у себи комедиографа.

Дугогодишња жеља да дође у Србију и помогне својим сушародницима у организовању своје новостечене самоуправе, остварује се 1940, када постаје професор природног права на Лицеју који се тада налазио у Крагујевцу. Ту одмах помаже свом колеги, такође војвођанском Србину Атанасију Николићу, да покрене ђачку позоришну дружину, а јавља му се и идеја о оснивању „ученог друштва”. Следеће године, заједно са Лицејем, долази у Београд и ту се његова културолошка, социолошка и просветитељска делатност разгранава. Активно учествује у оснивању најпре Театра на Ђумруку а потом и Театра „Код јелена”, поклања им своје текстове, преводи стране, помаже правно и административно, подучава глумце, пише критике... Неуморно ради на унапређењу школства, пише уџбенике, предлаже правилнике, оснива фондове, покреће „Просветне новине”, учествује у доношењу првог просветног закона... Један је од најватренијих оснивача Друштва српске словесности (Академије наука), бори се за увођење народног језика у књижевни (али не онако радикално како је то тада покушавао а касније и учинио Вук Караџић).

Свештанска издања из Јарославије

Јован Стерија Поповић

Међу првима организује скупљање и чување важних старина и један је од оснивача Народног музеја. Дуго је на месту начелника у Попечитељству просвештенија (Министарству просвете)... и све то за свега осам година. Јер у време уставобранитеља зачела се, а касније, повратком са школовања у иностранству прве генерације омладине из Србије, још више распламсала повика на „немачкаре“ Војвођане који су били први образовани Срби у Милошевој Србији. Стерији је то сметало, а накупило му се и другог чемера, те 1848. подноси оставку и враћа се у Вршац. Прилично разочарање, уморан и све болеснији, бави се највише списатељским радом. Горка комедија *Родолјупци*, по многима његова најбоља, настала је у овом периоду, као реакција на сукоб између Мађара и Срба у Вршцу, у току мађарске буне против аустријске власти, 1848-49.

Упокојио се 26. фебруара 1856, оставивши за собом неизбрисиве трагове у нашој култури.

Током сто тридесет седам година дуге историје Народног позоришта игрano је осамнаест Стеријиних текстова, и неколико текстова о Стерији. Током прве три деценије двадесетог века сваке године је прослављан његов рођендан, приказивањем „Стеријине вечери“ која је подразумевала играње једног или више наслова старог мајстора. Међу последњим Стеријиним наградама које је наша Кућа добила, посебним сјајем сијају оне добијене за Кип Јању 1993. и Покондирену тикву 1998.

Спортска страна

Недеља спорта

У нашој школи је од 8. до 12. децембра одржана НЕДЕЉА СПОРТА. Ученици старијих одељења су се такмичили у следећим спортским дисциплинама: рукомет, фудбал и одбојка. Резултат је, наравно, био у другом плану, а најважнији циљ је постигнути дружење и лепа, другарска атмосфера.

Реч једајоја

Облици или особине понашања младих

Драги ученици, жеља ми је да вас подсетим и позовем на понашања корисна вама и друштвеној заједници. Обезбеђивање заштите, сигурности и развоја сваког појединца је кључни задатак цивилизованог друштва. Пошто смо и сами "тај појединац" поставља се питање колико смо урадили и колико су други урадили да нам свима буде добро, корисно, угодно, лепо...

1. ПОЖЕЉНЕ ОСОБИНЕ ИЛИ ОБЛИЦИ ПОНАШАЊА

Младима се баве многе организације и институције, а и они су укључени у разноврсна дешавања, пројекте, програме, системе, јавне наступе... изложени су различитим вредносним судовима, а и сами вреднују. Међутим, ни једно друштвено уређење не би трајало када не би у њему стасавале генерације које негују: **искреност, праведност, упорност, одговорност, хуманост**, као приоритетне димензије развоја.

Утицај породице, школе, вршњака, медија на обликовање понашања младих је значајан и подстиче развој **ставова и вредности** као што су **солодарност, мир, толеранција, друштвена правда и свест о околини.**

2. НЕПОЖЕЉНЕ ОСОБИНЕ ИЛИ ОБЛИЦИ ПОНАШАЊА

У овој категорији особина или понашања **издвајамо: осетљивост, егоизам, размаженост, незаинтересованост, поводљивост, тврдоглавост, лицемерје, љубомору.**

Осекати се остварено, формирати здраве навике (спорт, рекреација, физичка активност), креативно користити слободно време и укључивати се у различите сфере друштвеног живота (школске секције, културна дешавања, фолклор...) су смернице развоја позитивне личности.

Ваш једајоја Љубиша Јелача

Веронаука

Божићни празници и обичаји

Божић се празнује као успомена на дан рођења Господа Исуса Христа, Сина Божијег, Спаситеља света. Божићу се радује и старо и младо, и мушки и женски. Народ се весели и радује, у кућама и породицама влада пријатно духовно расположење, у атмосфери се осећа неко тихо празнично благенство, па се у таквим приликама људи мire, праштају једни другима увреде нанете преко године и цео народ постаје једна душа.

У овом периоду су најважнији следећи празници: Детинци, Материце, Оци, Туциндан, Бадњидан, Божић.

Детинци

У трећу недељу пред Божић слави се овај празник. Тога дана ујутру рано, или по доласку из цркве, одрасли вежу своју или туђу децу. Добра и штедљива деца прикупе нешто средстава штедњом па за тај дан набаве неку част и "дреше" се онима који их вежу.

Материце

У другу недељу пред Божић пада овај празник. Ово је највећи хришћански празник мајки и жена. Тога дана деца поране и унапред припремљеним канапом, концем, шалом, марамом или кашем на препад завежу своју мајку, за ноге, на исти начин, као што су њих мајке везивале на Детинце. Мајка се прави да не зна зашто је везана. Деца јој честиталају празник, а мајка онда дели деци поклоне, и на тај начин се "дреши". На исти начин се вежу и све удате жене, које се дреше поклонима деци: колачима, или неким другим слаткишима.

Оци или Очеви

У прву недељу пред Божић празнује се овај празник. Тога дана, исто као на Материце, деца везују своје очеве, а ови им се "дреше" поклонима, исто као и мајке.

Оци, Материце и Детинци су чисто породични празници и за тај дан домаћице припремају свечани ручак на коме се окупи цела породица. Ови празници, и обичаји везани за њих, доприносе јачању породице, слози у њој, разумевању, поштовању између деце и родитеља, старијих и млађих, што све заједно чини породицу јаком и здравом. А зна се, да је породица темељ једнога друштва, државе и цркве

Веронаука

Бадњидан

Дан уочи Божића, 6. јануара, зове се Бадњидан. Назив је добио по томе јер се тога дана сече бадњак и уноси у кућу. Са овим даном већ почине Божићно славље. Ујутро рано, већ у зору, пуцањем из пушака и прангија објављује се полазак у шуму по бадњак. Чим сване, ложи се ватра и приставља се уз њу печеница. Жене у кући месе божићне колаче, торте, припремају трпезу за Божић.

Шта је бадњак? Бадњак је обично младо, храстово или церово дрво (у неким крајевима, јелово или борово), које се на Бадњидан ујутро рано сече и доноси пред кућу. Увече, уочи Божића, бадњак се пресеца и заједно са сламом и печеницом уноси у кућу.

Шта симболише бадњак? Бадњак симболички представља оно дрво, које су пастири донели и које је праведни Јосиф заложио у хладној пећини, када се Христос родио. Бадњак наговештава и дрво Коста Христовог.

Бадње вече

Бадње вече, практично спаја Бадњидан и Божић. Зато се у нашем народу каже за неке особе, које су пријатељски блиске и везане да су као "Божић и Бадњидан". Увече, када падне мрак, домаћин са синовима уноси у кућу бадњак и сламу. Домаћица и женска чељад посипају домаћина са зоби и пшеницом. Бадњак се ставља на огњиште, али пошто огњишта нема више, ставља се поред шпорета или пећи, и одмах се једно дрво ложи. **Слама** После бадњака у кућу се уноси слама. Приликом уношења сламе домаћин и домаћица говоре и поступају као кад се уносио бадњак и печеница. Слама се посипа по целој кући. Домаћица у сламу под столом, где се вечера, ставља разне слаткише, ситне поклоне и играччице, које деца траже и пију чука као пилићи. Слама символизује ону сламу на којој се Христос родио.

Веронаука

Христос се роди

Вечера уочи Божића Када се унесу бадњак и слама, укућани сви заједно стану на молитву, отпевају тропар "Рождество твоје...", помоле се Богу, прочитају молитве које знају, честитају једни другима празник и Бадње вече и седају за трпезу. Вечера је посна, обично се припрема пребранац и друга посна јела.

Божић

Најрадоснији празник међу свим празницима, код Срба је Божић. Празнује се три дана. Први дан Божића је увек 7. јануара. На Божић ујутро, пре свитања, звоне сва звона на православним храмовима, објављује се долазак Божића и Божићног славља.

Домаћин и сви укућани облаче најсвечаније одело, и одлазе у цркву на јутрење и Божићну литургију. После службе у цркви се прима нафора и прво се она узима на Божић. Људи се поздрављају речима: "**Христос се роди!**" и отпоздрављају: "**Ваистину се роди!**"

Ваља напоменути да се овако поздравља и говори све од Божића до Богојављења .Када домаћин дође кући из цркве, поздрави све укућане са овим радосним божићним поздравом, и они му отпоздраве лубећи се међусобно и честитајући једни другима празник.

Положајник

На Божић, рано пре подне, у кућу долази специјални гост, који се обично договори са домаћином, а може бити и неки случајни намерник, и он се посебно дочекује у кући, и зове се положајник.

Положајник поздрави дом Божићним поздравом, луби се са укућанима и одлази код шпорета. Отвара врата на шпорету или пећи, раније на огњишту, џара ватру и говори здравицу: "Колико варница, толико срећница, Колико варница толико парица (новца) Колико варница толико у тору оваца, Колико варница толико прасади и јагањаца, Колико варница, толико гусака и пилади, А највише здравља и весеља, Амин, Боже дај".

Положајник символички представља оне Мудраце који су пратили звезду са Истока и дошли новорођеном Христу на поклоњење.

Чесница

Рано ујутро на Божић, домаћица колач, који се зове чесница. У њу се ставља метални новчић - златни, сребрни или обични. Када чесница буде печена, износи се на сто где је већ постављен Божићни ручак. Онај ко добије део чеснице у којој је новчић, по народном веровању, биће срећан целе те године.

Фото альбум

*Срећне новогодишње и
дожићне йаразнике
жели Вам Ваша школа!*

